

Tuần Báo Vô Vi

22 tháng 5 năm 2016

Số 291

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thế đứng của người đời là gì ?
2. Chung sống trong một chiếc thuyền có lợi lộc gì không ?
3. Sự minh tâm kiến tánh là sao ?
4. Kính trọng là sao ?
5. Tại sao lại có sự mơ màng và tưởng nhớ ?
6. Minh tâm là mình làm sao ?
7. Dứt khoát chủ kiến là phải dứt khoát làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 01/08/98 5 :00 AM 1) Hỏi: <i>Thế đứng của người đời là gì ?</i> Đáp: Thừa thế đứng của người đời là quyền lợi và địa vị. Người tu thì ngược lại là nhịn nhục, tự tạo vị trí thăng hoa tốt đẹp cho phần hồn. Kệ : Ác ôn không có ôn tồn hành tu (8?) Giải tỏa sân si lại giải mù Thế cảnh tranh giành không đạt pháp Trì tâm thanh tịnh chẳng khờ ngu.	Atlantic city, 02/08/98 4 :00 AM 2) Hỏi: <i>Chung sống trong một chiếc thuyền có lợi lộc gì không ?</i> Đáp: Thừa chung sống trong một chiếc thuyền, chung hành một đường lối rất hữu ích cho tâm lẫn thân, đồng điễn, đồng đường hướng trong xây dựng. Kệ : Chung hành thấu triệt hành trình Quý mến thương yêu rõ chính mình Duyên đẹp tình Trời không thay đổi Vận hành trật tự rõ hành trình.
Atlantic city, 03/08/98 3 : 40 AM 3) Hỏi: <i>Sự minh tâm kiến tánh là sao ?</i> Đáp: Thừa sự minh tâm kiến tánh, là phải thực hành thì mới thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình mà sửa tiến. Kệ : Tránh cảnh đau thương tránh lụy phiền Sửa mình tiến hóa tự thâm xuyên Quy y Phật Pháp lòng thanh nhẹ Giải tỏa mê mù trí vượt xuyên.	Atlantic city, 04/08/98 6 : 13 AM 4) Hỏi: <i>Kính trọng là sao ?</i> Đáp: Thừa kính trọng là những điều xây dựng chính ta không làm được người khác dần thân phục vụ, giữa loài người và loài người kính trọng lẫn nhau là vậy. Kệ : Thương yêu xây dựng giải cơ cầu Học hỏi khai thông rõ trước sau Có có không không lòng mình đạo Khai minh đời đạo chẳng lo sầu.
Atlantic city, 05/08/98 4 :05 AM 5) Hỏi: <i>Tại sao lại có sự mơ màng và tưởng nhớ ?</i> Đáp: Thừa sự đồng hành phát triển điễn quang, chung hành chung tiến, thân giao thương nhớ, không dị biệt, chung đường hướng về thanh tịnh mà tu. Kệ : Tâm minh trí sáng chẳng khờ ngu Hóa giải tâm thân tự giải mù Nghiệp lực không còn trong ý thức Bình tâm thanh tịnh tự mình tu.	Atlantic city, 06/08/98 5 : 20 AM 6) Hỏi: <i>Minh tâm là mình làm sao ?</i> Đáp: Thừa minh tâm là khi nhắm mắt thấy rõ mọi việc từ gần cho đến xa, gọi là nhập định. Bộ đầu hội tụ đi lên rút ngắn đường đi, nhắm mắt phàm thấy cảnh thân tiên là vậy, một sát-na có thể hiểu được nhiều việc, rất nhẹ nhàng và không mệt nhọc. Kệ : Nháy mắt liên hành trên cõi nhẹ Cảm thức trần gian rất nặng nề Huệ nhãn thông hành trong điễn giới Điễn tâm thanh tịnh tự giới về.
Atlantic city, 07/08/98 6 : 07 AM 7) Hỏi: <i>Dứt khoát chủ kiến là phải dứt khoát làm sao ?</i> Đáp: Thừa dứt khoát chủ kiến là phải buông bỏ tất cả tập quán xấu, hướng về thanh tịnh mà tu. Kệ : Dứt khoát tâm tu vượt khám tù Không còn nghiệp lực dạy mình ngu Tâm tư xán lạn thông minh triết Vượt khỏi trần gian trí chẳng mù.	

MẪU ÁI 7

*“Noi theo tiền bối đường gương
Mẹ là hóa giải từ lương tâm người
Khổ nhưng người vẫn gượng cười
Vì con người phải tươi cười nuôi con.”*

Gương lành sáng rọi từ kiếp này cho đến kiếp khác vẫn lóng lánh trong đầu óc của con người, cho nên người mẹ không làm sao quên được thiện tâm và tình thương của mình luôn luôn sáng suốt và từ bi ban bố cho con trẻ.

*“Vì lòng thiện cảm hướng về
Từ bi bác ái chấp mê chẳng còn
Nhứt tâm xây dựng lòng son
Giúp cho tiến tới vương tròn hơn xưa.”*

Vô cớ bắt thành kim, không có cha mẹ làm sao có mình? Nhưng mỗi lúc mỗi thay đổi theo đà tiến văn minh và đơn giản hóa mọi sự phức tạp ở xung quanh mình. Người kế tiếp luôn luôn phải tiếp tục thực thi theo tình thương khéo léo và thực tế hơn.

*“Mỗi người mỗi lúc mỗi con
Nắm tay xây dựng tạo đồn hát ca
Mẹ thương vui vẻ chung hòa
Thân con như mẹ mẹ là thân con.”*

Sự bảo bọc và tình thương của người mẹ luôn luôn biểu hiện tình thương phong phú của Trời Phật, cho nên người mẹ có thể bị xúc động và đi đến chỗ điên cuồng vì mất con.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 20/12/1970)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

ĐIỂN NGŨ HÀNH & ĐIỂN VÔ VI

Thưa các bạn,

Hôm nay tôi xin được chia sẻ cùng các bạn trong Thiền theo Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP) về hai loại điển mà chúng ta thường được thấy khi ngồi thiền, đó là điển Ngũ Hành và điển Vô Vi, cái mà Thầy chúng ta, ông Tám LSH thường gọi là : Ngũ Sắc Ngũ Quang (Ngũ Hành điển) và Huyền Sắc Huyền Quang (Vô Vi điển).

Trong thời gian chúng ta bắt đầu thiền theo Pháp Lý Vô Vi (PLVV), đa số (trừ một vài người) thường thấy trước trán, Tam Tinh hay Ấn Đường có xuất hiện hào quang ngũ sắc : Vàng, xanh, đỏ, trắng, đen, lúc thì tỏ lúc thì mờ, khi thì màu này khi thì màu khác ần ần hiện hiện trước mặt trong khi mắt chúng ta vẫn nhắm. Đây là điển Ngũ Hành xuất phát từ trong ngũ tạng của chúng ta là : Tâm, can, tỳ, phế, thận. Ngũ sắc của điển ngũ hành tương ứng với ngũ tạng của chúng ta. Lúc đầu khi điển ngũ hành mới xuất hiện, màu sắc chúng thường tối và đậm; rồi dần dần theo thời gian công phu màu sắc của chúng sẽ sáng hơn và nhạt dần đi. Hiểu theo thiền PLVV thì chúng ta đang thanh lọc điển Ngũ Hành từ nặng trọc đi đến thanh nhẹ, và đến một thời gian nào đó chúng ta sẽ không còn thấy nó nữa. Đó là chúng ta đã thanh lọc xong phần điển trọc trong ngũ tạng. Mãi đến một thời gian lâu sau, nếu chúng ta tiếp tục công phu tinh tấn, tiến bộ chúng ta sẽ thấy một loại màu sắc điển quang khác xuất hiện, nó đen huyền và trong suốt như pha lê, đó Huyền Sắc Huyền Quang, một loại điển quang thanh nhẹ huyền bí trong cảnh giới vô vi. Rồi tới một thời gian lâu sau nữa chúng ta sẽ thấy có một luồng điển sáng lòa như đèn măng xông trước mặt (như lời ông Tư đã dạy) đó là hào quang Mâu-ni-châu đã gom tụ. Người tu mà chứng được hào quang này là đã tương

đối thanh nhẹ lắm rồi. Nhưng những trạng thái màu sắc này cũng không phải cố định mãi đâu, mà nó sẽ thay đổi tùy theo thời gian và công năng của hành giả; khi mà trong cuộc sống chúng ta gặp sự cố biến động, tâm ta chao đảo, bất ổn thì chúng ta lại sẽ thấy điển ngũ sắc ngũ quang xuất hiện lại, chúng ta hiểu rằng chúng ta đã từ thanh nhẹ điển quang Vô Vi tuột xuống điển nặng trọc ngũ hành. Chúng cần phải cố gắng công phu tu hành để vượt lên...

Thưa các bạn, trình độ nào có thể nhìn thấy Điển Ngũ Hành và trình độ nào mới có thể thấy Hào Quang Vô Vi?

Sau đây tôi xin phép được kể một câu chuyện để các bạn suy xét :

Trước đây cũng khá lâu rồi, khi ấy Chú Sáu Lung còn sống (ở Vũ Tùng, Bà Chiểu), anh Khánh một bạn đạo cũng tu Thiền theo PLVV mà tôi quen biết (sống ở chung cư Thanh Đa, nay anh đã qua Mỹ định cư). Một hôm nọ, vào lúc tối anh Khánh đến nhà chú Sáu để thăm và vấn đạo. Khi hai chú cháu đang ngồi trò chuyện, lúc đó khoảng 7, 8 giờ tối, thì bỗng nhiên điện đèn cả xóm bị cúp đột ngột, làm đèn nhà chú Sáu cũng tối om. Liền khi ấy, anh Khánh lại nảy sinh một ý nghĩ rằng, nghe nói người tu Vô Vi đã mở huệ, xuất hồn như chú Sáu chắc điển bộ đầu sáng lắm, nên anh Khánh bèn tập trung nhìn trên đầu chú Sáu xem có đúng vậy không, nhưng anh liền thất vọng vì bộ đầu chú Sáu cũng tối thui như anh và những người bình thường khác trong bóng tối... Khoảng độ 5 phút sau, điện chột có lại, anh Khánh vẫn còn hoang mang với ý nghĩ vừa qua của mình, chú Sáu hình như đã thấy được tư tưởng của anh Khách, chú mỉm cười, chỉ vào tủ kính trong phòng khách và nói với anh Khánh rằng: “Anh Khánh à, anh có thấy cái tượng bằng đá lân tinh trong tủ đó không?” Anh Khánh gật đầu : “Dạ

thấy thừa chú.” Chú Sáu nói : “Anh có biết tại sao trong bóng tối, tượng đá đó phát sáng không? Vì nó thuộc khối ngũ hành, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ đó anh Khánh à. Ánh sáng ngũ hành thì mắt thường có thể nhìn thấy được; nhưng điển Vô Vi thì chỉ có mắt huệ mới thấy được mà thôi!” Khi ấy, anh Khánh mới chợt hiểu ra và cảm thấy hổ thẹn vì ý tưởng sai lầm của mình.

Nhân đây, tôi cũng xin nêu thêm vài vấn đề để chúng ta cùng suy ngẫm.

Khi chúng ta đi trong đêm tối, ngang gần một cây cổ thụ lớn, đôi khi chúng ta chợt thấy có một đóm lửa sáng rực từ xa xẹt vào gốc cây ấy, người dân gian thường nói đó là “điển bà giáng”. Thật ra, đó là luồng điển của chư vị trong khối Ngũ Hành mà thôi, chứ không phải Tiên, Phật nào cả. Nếu là điển của Tiên, Phật thì mắt người đời cũng không thể thấy được.

Sấn đây, tôi cũng xin phép đề cập đến việc Thầy Tám cho các bạn đạo hải ngoại chụp hình hào quang của bộ đầu. Đây cũng chỉ là điển quang vật chất từ ngũ tạng mà thôi, nó cũng cho ta thấy được điển nặng hay nhẹ của các bạn tu thiền Vô Vi tới mức nào. Chứ thật ra đó không phải là Hào Quang Vô Vi, bởi như tôi đã nói, điển quang Vô Vi vô cùng thanh nhẹ, mắt thường không thể nhìn thấy, mà máy móc vật chất thể gian cũng không máy nào đo được.

Và vì điển Ngũ Hành còn nằm trong tầng giới thấp, từ cõi Địa Tiên, hoặc trung giới trở xuống thôi (*nên mắt phàm có thể nhìn thấy*) và như thế thì trong cảnh giới này sẽ có nhiều thành phần, nhiều luồng điển trà trộn, lẫn lộn với nhau, thần thánh, ma quỷ đều có thể thị hiện ra được, cho nên chúng ta tu thiền mà thấy nó thì phải cẩn thận chớ vội tin nghe, vì các phần điển này hay thị hiện sắc tướng và thường hay xưng là Tiên, Phật, Trời, Quan Âm, Di Lặc v.v... Chính Thầy Tám cũng nhiều lần nhắc nhở bạn đạo rằng: khi các bạn ngồi thiền mà thấy vị nào đến với bạn và xưng là Quan Thánh, là Đạt Ma hay là gì gì đi nữa, nhưng bạn chưa đủ trình độ để phân biệt giả thiết thì tốt nhất là bạn chớ vội tin và nói với họ: Tôi không tin ai hết, hãy tìm Thầy tôi là Ông LSH đó! Tôi không tin ai hết!... Ngay cả khi ngồi thiền mà thấy Ông Tám tới cũng nói y như vậy... Mà thật là vậy, vì Thầy sẽ không bao giờ thị hiện sắc tướng âm thanh trước mặt đệ tử mình khi biết rằng họ chưa đủ trình độ phân biệt thật giả, vì nếu Thầy làm thế vô tình lần sau khi con ma đến thì đệ tử mình sẽ bị gạt.

Chính Đức Thích Ca ngày xưa cũng đã từng dạy :

*“Kẻ nào lấy âm thanh để cầu ta,
Kẻ nào lấy sắc tướng để cầu ta,
Kẻ ấy hành theo tà đạo,
Chẳng thấy Như Lai, chỉ thấy ma.”*

Nhân tiện đây, tôi cũng xin thưa cùng các bạn Tu Thiền, chỉ có 2 trình độ tiến hóa tâm linh mới có khả năng phân biệt được Điển Ngũ Hành và Điển Vô Vi và biết được các phần linh thiêng đó từ đâu tới, gốc gác thuộc cõi nào. Đó là :

- Một là người đã mở huệ nhãn.
- Hai là người đã khai mở Trục Giác Tâm Linh (*còn gọi là Trục giác Điển quang*)

Đối với một người đã tu đến trình độ mở Huệ Nhãn (*huyệt đạo thứ 6 tại trung tâm Ấn Đường như chú Sáu Lung*) thì không còn gì để bàn cãi, vì người đó có thể thấy rõ sắc tướng, nguồn gốc của phần điển thiêng liêng trong các cảnh giới vô hình, không sai chạy đi đâu được.

Còn với một người đã khai mở Trục Giác Tâm Linh thì có nghĩa là tầng số điển của họ lúc nào cũng trụ trên bộ đầu nên rất sáng suốt bén nhạy trong việc phân tích luồng điển đối phương qua cảm nhận điển. Họ chỉ thua người mở Huệ Nhãn là không nhìn thấy được sắc tướng điển của đối phương. Nhưng họ có thể phân biệt chính xác được luồng điển đang tới với mình là Ngũ Hành hay Vô Vi, và cũng có thể biết được luồng điển kia đến từ tầng giới nào trong đại thiên địa, nhờ điển tương ứng trong tiểu thiên địa của họ. Cho nên họ xác định trình độ tiến hóa của đối phương khá chuẩn xác và luồng điển kia không thể gạt họ được.

Trục Giác Tâm Linh thực ra cũng có 2 giai đoạn :

- Giai đoạn 1 : Cảm nhận luồng điển tha nhân trực tiếp qua bản thể hành giả (*điều này cũng hay và cũng có điểm dở của nó; Tôi sẽ đề cập trong một bài viết khác : ĐO ĐIỂN*)
- Giai đoạn 2 : Không cảm nhận qua bản thể mà trực chỉ trong điển giới tâm linh điều này cao hơn và an toàn hơn.

Thưa các bạn, nhân đây tôi cũng xin chia sẻ Giai Đoạn 1 mà bản thân tôi đã thực chứng qua công phu tu tập để các bạn rút tía kinh nghiệm khi tới trình độ này:

Tu đến một giai đoạn (có lẽ cũng gần 10 năm công phu) luồng điển tôi đã thường trụ trên đỉnh Hà-đào-thành, tôi có thể cảm nhận tầng số điển trong bản thể người đối diện, cũng như bệnh đau của họ đang nằm ở đâu trong thân thể họ. Nghĩa là khi điển họ đang trụ ở vị trí nào trong bản thể, thì tôi cũng cảm nhận sự quy tụ đó trên bản thể tôi, sau vài lần hỏi lại thì tôi xác nhận sự cảm ứng này rất chính xác, đau bệnh cũng vậy. Bởi vậy Thầy Tám nói mình giống như thầy bói xin vậy nói đâu trúng đó...

Sau đó một thời gian, khi đi làm về tôi thường đem băng giảng của Thầy ra nghe để học hỏi. Khi nghe Thầy giảng điển bộ đầu tôi thường được rút trên đỉnh Hà-đào-thành, làm cho tâm trí tôi khai mở và sáng suốt nhiều. Một hôm, có người bạn bên Pháp Quán Âm có cho tôi mượn vài cuốn băng giảng của Vô Thượng sư Thanh Hải, tôi vì cũng tò mò muốn nghe thử xem Sư Thanh Hải giảng như thế nào, nên tôi mang về nghe. Như mọi hôm, khi đi làm về tôi bật băng của Sư Thanh Hải lên nghe, nghe một lúc khoảng 5, 10 phút, tôi chợt cảm nhận có một luồng điển ngay trung tâm ấn đường, nhưng nó không tập trung tại ấn đường mà cứ lan tỏa ra 2 bên chân mày, cứ thế mà nó quăng riết, có lúc tôi cố ý kéo lên đỉnh đầu nhưng không được... nghe chán tôi lại tắt, tạm ngưng. Qua ngày hôm sau, chiều đi làm về tôi lại nghe lại băng Sư Thanh Hải một lần nữa xem sao. Thì tình trạng cũng y như ngày hôm qua, điển cũng quăng lan ra 2 bên chân mày và không gom lại được ở ấn đường, và muốn kéo luồng điển lên trung tâm đỉnh đầu cũng không xong. Tôi bèn quyết định tháo băng giảng của Sư cô Thanh Hải ra, và dứt băng giảng của Thầy Tám vào để nghe xem thế nào. Chỉ nghe vài ba câu Thần Tám giảng tôi đã nghe luồng điển trong bản thể tôi trụ lên đỉnh Hà-đào-thành một cách nhanh chóng, dễ dàng. À thì ra là thế, giờ thì tôi đã hiểu ra nguyên do vì sao, mỗi vị có một vị trí tiến hóa khác nhau, người thì ở Thánh giới, người đã lên tới Phật giới.

Cách giảng giải cũng từ đó khác nhau, một người toàn nói về sự việc bên ngoài ngoại cảnh, còn một người giảng trực chỉ vô nội tâm, một sự khác biệt cũng thật tương xứng, ứng với trình độ người giảng...

Cũng có một vài người xưng là tiếp điển Thượng Đế để giảng dạy chân lý cao siêu của Càn khôn Vũ trụ, nhưng khi tôi nghe và cảm nhận thấy tần số điển của họ cũng chưa lên được bộ đầu, cho nên giáo lý thì rất cao siêu nhưng thực chất bản thân tu học của người đó vẫn còn quá thấp, còn nằm ở trung giới, chớ chưa lên được thượng giới. Điều này cũng không có gì lạ, chẳng qua người này có duyên trong đường tu học nên được Thượng đế mượn xác giảng chân lý cao siêu, nhưng khả năng tu tập của họ thì còn thấy kém nên đành chấp nhận vậy thôi. Các bạn đã từng thấy Thầy Tám tiếp điển Cha Trời phải không, các bạn sẽ thấy sự khác biệt của Thầy và những vị khác khi tiếp điển Cha nhiều lắm...

Thời gian tôi mới phát hiện khả năng đo điển của mình, tôi cũng có qua Chú Sáu Lung, để nhờ chú xác minh dùm. Chú Sáu xác nhận những gì tôi cảm thức là đúng; nhưng chú cũng khuyên thông một câu: Nhưng con chỉ nghe 1, 2 lần cho biết thôi nghe, nếu con nghe hoài những tầng số khác nó sẽ ảnh hưởng và làm xáo trộn điển năng trong bản thể con. Tu mà có Minh Sư kề bên nhắc nhở, dẫn dắt thật là may mắn lắm các bạn à. Các huynh đệ hải ngoại có duyên may được gần Thầy, tôi xa Thầy nhưng cũng may được chú Sáu Lung giúp đỡ dạy bảo. Thật là phúc đức cho tôi và các bạn ở quê nhà.

Thôi thì vài hàng tâm sự, tôi mong các bạn trong nước cũng như hải ngoại, mỗi người sẽ tự mình công phu tu tập để tự chứng nghiệm và hiểu rõ những gì tôi đã kể. Chúc các bạn thành công và tiến hóa đến vô cùng trong vầng hào quang ân độ của Cha và Thầy.

(Mai Văn Chát, ghi lại ngày 01/05/2016)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Oklahoma, ngày 30/4/1998

Kính gởi Thầy Tám,

Con tên là VMK, con cuối đầu đánh lễ Thầy 3 lạy. Con biết Thầy đã lâu, từ bên VN, lúc Thầy thiền ở thiền viện Hồ văn Em. Con ở Cần Thơ và hay đi chung với chị A và mấy bạn đạo ở Ô-Môn. Lúc đó con thiền một khoảng thời gian, rồi bỏ thiền vì lòng tin con không đủ, hay nằm thấy bóng phá con.

Sau khi qua Mỹ, vì tình cảnh xung quanh không có thiền đường và bạn đạo, và vì căn duyên con non kém, nên con không thiền. Gần đây bốn năm, con mới bắt đầu thiền trở lại và có qua Dallas gặp Thầy bên đó, và thỉnh thoảng nghe được tiếng Thầy đọc kinh hay giảng đạo gì đó trong khi con nằm thờ. Và chẳng bao lâu con xuất ra (xuất vía).

Chồng con không thiền, nhưng hay khuyên con đứng giờ ngồi thiền. Thành con trai, 10 tuổi, hay nghe băng Thầy giảng mỗi tối trước khi nó đi ngủ (gần 2 năm nay). Con vẫn ao ước ngày nào đó vợ chồng và hai con của con cùng thiền và sống cuộc đời bình dị của người cư sĩ. Nhưng không may, hai hôm trước con nhận được tin là con bị ung thư vú (có bứu bên phải) đã được lấy ra. Trong lúc này lòng con bối rối, không biết làm gì, bỏ lại hai con dại. Xin Thầy chỉ đường dẫn lối cho con.

Con không biết con có thờ Pháp Luân sai hay không? Hay là nghiệp chướng của con quá nặng, phải trả trước thời thượng ngươn Thánh Đức.

Kính mong Thầy hồi âm cho con, chỉ dẫn đường đi nước bước cho con. Có bạn đạo bên Dallas chỉ cho con uống nước lá đu đủ, như vậy có đúng không Thầy?

Kính bái,

VMK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 19 tháng 5 năm 1998

MK,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6/3/98 được biết con đang bối rối về nghiệp thân ung thư vú, sợ chết để lại con thơ. Người tu Vô Vi dốc lòng tu sửa thì dịp may sẽ có. Con có dịp đến thiền đường Dallas, con nên bàn bạc với bạn đạo và xin giúp đỡ súc ruột để đem bớt độc tố từ trong ruột ra ngoài thì sự tích tụ vi khuẩn ung thư sẽ giảm bớt. Còn uống nước lá đu đủ, thì Thầy cũng có nghe từ Việt Nam, chứ chưa có thực nghiệm, không biết ra sao.

Người tu Vô Vi dốc lòng tu sửa tâm thân trì niệm lục tự, khai mở huyền bí nội tâm, thì sẽ giảm bớt sự lo âu bất chánh. Làm người, hôn ôm xác phàm thì phải chịu nghiệp lực triền miên trong cuộc sống, tự tu tự giải thì mới tự cứu. Mỗi buổi sáng trước khi ăn sáng, con nhớ uống nửa trái chanh pha với nước lạnh cho vào một chút tiêu và một chút muối. Uống xong khoảng 30 phút sau mới ăn sáng, sẽ giúp được một phần cho bộ tiêu hóa tốt. Con có thể hỏi mua OMX uống xem có giúp đỡ được phần nào về ung thư không? Con nên liên lạc thiền đường Dallas hỏi số điện thoại của anh Vương Thanh Sơn hay anh Phú ở Vancouver mua dùm OMX. Con cần súc ruột, chữa trị về thuốc thiên nhiên tốt hơn. Bình tĩnh con sẽ cứu được mình, trì tâm niệm Phật lo cho phần hồn ở tương lai. Không nên bối rối trước bất cứ việc gì xảy đến. Có đến có đi là luật tự nhiên, không còn lo quá và tự hại mà thôi.

Chúc con vui tiến, rồi có bỏ xác phần hồn sẽ tiến hóa ở nơi khác. Nơi nào cũng có sự sắp đặt tốt của Trời Phật. An tâm trì niệm Phật và tự tu tự tiến là cần thiết cho phần hồn ở kỳ tới.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Thiền viện Vĩ Kiên, ngày 31 tháng 10 năm 1987
TÌNH THƯƠNG

Hồ ơi! Mãn khóa Tình Thương
Thương thương nhớ nhớ giữ gương thanh hòa.
Học xong khóa học tình Cha
Người người thức giấc, hồ ơi!
Người người thức giấc vượt qua khổ nân.

Hồ ơi! Huynh đệ bạc bần
Giữ phần thanh tịnh cảm an cảm hòa.
Cùng chung sanh hoạt một nhà
Yêu thương tha thứ, hồ ơi!
Yêu thương tha thứ chan hòa tình thương.

Hồ ơi! Chơn lý mở đường
Về nhà tự học yêu thương muôn loài.
Từ trong cho đến bên ngoài
Trí tâm giao cảm, hồ ơi!
Trí tâm giao cảm miệt mài tình thương.

Hồ ơi! Ban rải tình siêu
Tình người rõ rệt thương yêu vui hòa.
Thực hành mến cảm tình Cha
Nằm trong sáng suốt, hồ ơi!
Nằm trong sáng suốt sống hòa sống thương.

Hồ ơi! Nhận định như gương
Mọi bề quang chiếu nắng sương cảm hòa.
Trở về vị trí thật thà
Khai thông trực giác, hồ ơi!
Khai thông trực giác minh qua đạo đời.

Hồ ơi! Tiến hóa hợp thời
Thượng Ngươn Thánh Đức chẳng rời chơn tâm.
Đồng hành vui cảm hát ngâm
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu hương Trời thực thi.

Hồ ơi! Sử sách chép ghi
Cha ban mùi đạo chuyển thì tâm can.
Đệ huynh chuẩn bị nhiều màn
Sửa mình tiến hóa, hồ ơi!
Sửa mình tiến hóa tâm thì đạt an.

Hồ ơi! Hớn hở vui bàn
Chia tay tự hện lập màn nội tâm.
Vô Vi ăn Tết tái tầm
Nhấn Hòa Thiền Viện, hồ ơi!
Nhấn Hòa Thiền Viện triển miên học hành.

Hồ ơi! Chúc bạn tâm thanh
Dẹp phần nghiệp chương đấu tranh chẳng còn.
Cần khôn vũ trụ đường mòn
Luật ban rõ rệt, hồ ơi!
Luật ban rõ rệt thực hành giác tâm.

Hồ ơi! Rộng mở diệu thâm
Hy sinh phục vụ giữ tâm thanh bình.
Cần khôn vũ trụ trong mình
Tương hành tương thức, hồ ơi!
Tương hành tương thức hạ mình học tu.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Một (tiếp theo)

TU CHÍNH ĐẠO ĐẠI TIÊN GIẢI BÀY DUYÊN CỐ
BỊ QUẢ BÁO ÂM HỒN HIẾU RÕ LÍ DO

...

Nữ Oan Hồn: Kính xin Thần Phật xá tội, oan hồn tới đây tuyệt nhiên không có ý đồ gì hết.

Thái Sinh: Đúng không, vậy thì oan hồn tới đây làm chi?

Nữ Oan Hồn: Thưa, vì tôi được lệnh từ cõi âm trở lại cõi dương tìm kẻ thù để trả oán song không ngờ lại may mắn được tới đây nghe pháp, học đạo, tu thân quả là không thể ngờ được.

Tế Phật: Nợ oan khiến chẳng phải là chuyện thường nên không thể nói dăm ba lời mà giải quyết được dễ dàng.

Thái Sinh: Vậy nữ oan hồn báo thù bằng cách nào?

Nữ Oan Hồn: Vì bọn oan hồn chúng tôi không có thân xác bằng xương bằng thịt, mà chỉ bằng luồng khí âm linh, luồng âm khí này theo xác hồn phách một số người đời, vì những người này tính thân bất ổn, thân xác yếu đuối nên dễ dàng nóng giận đọa lạc và bất an, gia đình dễ xào xáo bất hòa, sự nghiệp khó thành tựu. Do đó Trần... nghe thuyết pháp nơi cửa đạo năm sáu năm trước đây, thâm tâm thường bị tôi nhiễu loạn, song nhờ hiểu được lẽ đạo, mỗi lần bị tôi báo thù, gia đình gặp phong ba bão táp tới đâu, họ Trần vẫn nhẫn nhục chịu đựng không than oán. Cho tới gần đây, khi bị tôi theo sát, nên thường tới đạo tràng nghe pháp, lâu ngày chày tháng, tôi được cảm hóa, nên bỏ ý tưởng báo thù.

Thái Sinh: Đúng như vậy nên chẳng lạ gì có một số người tu đạo, sau khi vào được cửa thánh, thân thể dần dần khỏe mạnh, gia đình dần dần hòa thuận, sự nghiệp dần dần thuận lợi, tới nỗi ngày nay không

thể ngờ được, chính oan hồn trong lúc đi tìm kẻ thù để báo oán lại tìm ra cửa đạo, lòng oán hận đổi thành lòng tin pháp, lòng ơn Phật. Ha ha, đạo quả là diệu dụng thâm sâu... Như vậy thì có thể kết luận là kẻ thù đã cứu chuộc được tính linh của oan hồn.

Nữ Oan Hồn: Đúng vậy, hiện tại nhờ mỗi ngày được nghe kinh, tâm oán giận dần tiêu, tâm linh dần sáng, sau này trở lại cõi âm, hi vọng có thể được tiếp tục học đạo với giác linh đức Cổ Phật Địa Tạng.

Thái Sinh: Nếu được vậy thì quả là oan hồn gặp được kì duyên.

Nữ Oan Hồn: A, vì lúc sống không biết cho việc tu đạo là phước báu, tới khi bị đọa xuống âm phủ thì việc tu đạo vô cùng khó khăn.

Thái Sinh: Đúng như thế, song nguyên nhân tại sao?

Nữ Oan Hồn: Vì sống ở cõi dương không những việc tu đạo dễ dàng, mà còn chóng đạt thành quả vị, nhưng khi đã bị đày xuống cõi âm tu rất chậm, việc chứng quả phải từ từ, vì bị khảo đảo nhiều hơn mới có thể qua cửa, đó là tất cả nguyên nhân.

Thái Sinh: Có chí thì nên, oan hồn phải cố gắng kiên nhẫn, thế nào cũng thành công.

Nữ Oan Hồn: Cảm ơn sự khuyến khích chân thành.

Tế Phật: A, thời gian đã trễ, cuối cùng ta tặng oan hồn mấy câu sau đây: “Ai tu người ấy đắc, ai ăn kẻ đó no” (Các nhân tu đạo các nhân đắc, các nhân ngật phạn các nhân bão). Oan hồn Lí Sinh được vinh hạnh gần cửa đạo, tương lai sẽ sáng sủa, hãy

cố gắng đi. Thái Sinh, thầy trò mình chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa, con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

(Nữ oan hồn vô cùng cảm kích, giây lát sau hồn biến mất giữa bóng đêm mịt mù. Thoáng sau đài

sen chờ Tế Phật và Thái Sinh cũng về tới Thánh Hiền Đường).

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

